

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАМ'ЯНСЬКИЙ КОЛЕДЖ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Програма співбесіди
вступного випробування
з української мови для вступників, які вступають на базі 9 класів
(базова загальна середня освіта)
до Кам'янського коледжу фізичного виховання
У 2017 році

Розглянуто та ухвалено на засіданні циклової
комісії гуманітарних, суспільно-економічних
та загальноосвітніх дисциплін
Протокол 10 від «14» травня 2017 р.
Голова циклової комісії В.Л.Савічева

м.Кам'янське

2017

Пояснювальна записка

Програма співбесіди з предмету «Українська мова» для осіб, яким згідно умов прийому 2017 року надане таке право для здобуття освітньо- кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» на основі базової загальної середньої освіти складається із пояснювальної записки, змісту дисципліни та рекомендованої основної та додаткової літератури.

Результати співбесіди оцінюються за 12-бальною шкалою.

Учасники співбесіди з предмету «Українська мова» повинні знати та вміти:

- правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- знаходити й виправляти орфографічні помилки;
- визначати в словах дзвінки, глухі, тверді, м'які, шиплячі приголосні;
- визначати звукове значення букв у слові;
- визначати спосіб творення слів;
- знати лексикологію української мови;
- розрізняти синоніми, омоніми, антоніми, пароніми, однозначні та багатозначні слова, пряме й переносне значення слів;
- розуміти і пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосовувати морфологічні норми української мови;
- вміти ставити розділові знаки за допомогою вивчених правил у простих та складних реченнях;
- дотримуватися норм мовленнєвого етикету.

Головними завданнями курсу української мови є:

- виховання свідомого прагнення до вивчення української мови;
- вироблення у абітурієнтів компетенцій комунікативно виправдано користуватися засобами мови в різних життєвих ситуаціях;
- ознайомлення з мовною системою як основою для формування мовних умінь і навичок — орфоепічних, граматичних, лексичних, правописних, стилістичних;

- формування духовного світу абітурієнтів, цілісних світоглядних уявлень, загальнолюдських ціннісних орієнтирів, тобто прилучення через мову до культурних надбань українського народу і людства в цілому.

Програма складається із пояснювальної записки, тематичного плану, змісту програми та додатків.

Зміст програми орієнтований на навчальний матеріал основної школи, який розподіляється відповідно на курси української мови для 5, 6, 7, 8, 9 класів разом з вимогами до рівня навчальних досягнень учнів зазначених класів.

У Програмі подано орієнтовний тематичний план, де викладач має змогу, в разі потреби, вносити деякі корективи, тобто вибирати ті теми, які вважає потрібними для підсумку засвоєних навиків з окремих розділів, що дадуть змогу абітурієнтам успішно скласти вступні іспити.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРОГРАМИ

Абітурієнт: визначає, що вивчає фонетика, графіка, орфоепія; розрізняє в словах тверді і м'які, дзвінки і глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; визначає основні випадки чергування голосних і приголосних звуків; вимовляє звуки в словах відповідно до орфоепічних норм; правильно пише і обґрунтовує слова з вивченими орфограмами; знаходить і виправляє орфоепічні та орфографічні помилки на вивчені правила. розпізнає у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування; вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоепічних норм; правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх; користується словником іншомовних слів. знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила.

№ п/п	Розділи	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги
1	2	3	4
	I.	Фонетика. Графіка. Орфоепія	Абітурієнт:
1.1		<i>Звуки мови і звуки мовлення.</i> Голосні та приголосні звуки .Приголосні тверді та м'які, дзвінки й глухі; вимова звуків, що позначаються буквами г і ґ. письмі.	визначає, що вивчає фонетика, графіка, орфоепія; розрізняє в словах тверді і м'які, дзвінки і глухі
1.2		<i>Позначення звуків мовлення на письмі.</i> Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї.	приголосні, ненаголошені й наголошені голосні;
1.3		<i>Склад. Наголос.</i> Орфоепічний словник і словник наголосів. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [е], [и], [о] в	визначає основні випадки чергування голосних і

		коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.	приголосних звуків; вимовляє звуки в словах відповідно до орфоепічних норм; правильно пише і обґрунтовує слова з вивченими орфограмами; знаходить і виправляє орфоепічні та орфографічні помилки на вивчені правила. розпізнає у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування;
1.4		Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних	
1.5		Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків (практично). Чергування [о] — [а], [е] — [і], [е] — [и]; [о], [е] з [і]; [е] — [о] після [ж], [ч], [ш]; [и], [і] після [ж], [ч], [ш], [шч] та [г], [к], [х] у коренях слів; [г], [к], [х] — [ж], [ч], [ш] — [з'], [ц'], [с']. Основні випадки чергування у — в, і — й	
1.6		Орфоенія. Вимова префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, воз-, пре-, при-, прі-. та інших, а також їх правопис	вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоепічних норм; правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх; користується словником іншомовних слів. знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила

1.7		<p>Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, і, є, ю, я. Сполучення <i>ьо, йо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Правильна вимова та написання слів з апострофом. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збіг однакових приголосних звуків. Написання слів іншомовного походження: и, і, м'який знак та апостроф; подвоєння букв у словах іншомовного походження. Словник іншомовних слів</p>	<p>Абітурієнт: засвоює правила використання м'якого знака та вживання апострофа; вивчає подвоєння та подовження приголосних; виконує словникові роботи та тестові завдання; користується словником іншомовних слів.</p> <p>вивчає основні правила переносу слів, вживання великої літери та застосовує їх на практиці.</p>
1.8		<p>Основні правила переносу слів, вживання великої літери.</p>	
	II	Лексика і фразеологія	Абітурієнт: знає, що вивчає лексикологія і фразеологія;
2.1		<p>Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Вживання багатозначних слів у прямому і переносному значеннях. Загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова і терміни</p>	<p>визначає належність слів до певної лексичної категорії: однозначні й багатозначні, загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, групи слів за значенням, фразеологізми, а також їх роль у тексті; пояснює значення відомих слів, їх походження, значення фразеологізмів, прислів'їв, приказок, крилатих висловів; добирає з-поміж</p>
2.2		<p>Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.</p>	
2.3		<p>Фразеологізми. Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів</p>	
2.4		<p>Групи слів за їх походженням: власне українські й запозичені (іншомовного походження).</p>	
2.5		<p>Активна і пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми</p>	

			синонімів, антонімів, фразеологізмів найбільш відповідні контексту; редагує тексти з лексичними помилками
	III	Будова слова. Словотвір	
3.1		Корінь, суфікс, префікс і закінчення, основа — значущі частини слова. Змінювання і творення слів. Твірна основа. Основні способи словотворення: <i>морфологічний (префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів); неморфологічний (перехід слів з однієї частини мови в іншу)</i>	Абітурієнт: виділяє у слові закінчення, корінь, префікс, суфікс та основу; розрізняє форми слова і спільнокореневі слова; знає основні способи словотвору; уміє самостійно утворювати нові слова вивченими способами.
3.2		Творення складноскорочених слів.	
	IV	Морфологія. Орфографія.	Абітурієнт: знає, що вивчає морфологія; морфологічні ознаки іменника, його синтаксичну роль; особливості відмінювання іменників; визначає рід, число, відмінки іменників; використовує відмінкові закінчення іменників чоловічого роду другої відміни на –а (-я), –у (-ю); утворює відмінкові форми іменників кличного відмінка при звертанні.
4.1		Іменник : загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль	
4.2		Іменники — назви істот і неістот загальні та власні.	
4.3		Рід іменників. Іменники спільного роду	
4.4		Число іменників. Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.	
4.5		Відмінювання іменників. Поділ іменників на відміни.	
4.6		Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.	
4.7		Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові	
4.8		Уживання відмінкових форм іменників: кличного відмінка при звертанні (земле, Василю, Олено, добродію, батьку)	

4.9		Синоніміка деяких відмінкових закінчень: купив сіль (солі), хліб (хліба), твого ім'я (імені), пас ягнята (ягнят).	
4.10		Правила правопису складних іменників (разом, окремо, через дефіс)	вивчає основні правила правопису складних іменників; виконує словникові та тестові завдання.
4.11		Прикметник: Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль	Абітурієнт: знає морфологічні ознаки прикметника, його синтаксичну роль; знаходить прикметники в реченні; визначає його значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; відмінює прикметники твердої і м'якої груп; утворює правильно форми вищого і найвищого ступеня порівняння якісних прикметників.
4.12		Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні.	
4.13		Ступені порівняння якісних прикметників.	
4.14		Відмінювання прикметників. Повні й короткі форми їх.	
4.15		Прикметники твердої і м'якої груп.	
4.16		Правила правопису складних прикметників (разом, окремо, через дефіс)	вивчає основні правила правопису складних прикметників; виконує словникові та тестові завдання
4.17		Числівник: загальне значення, морфологічні ознаки	Абітурієнт: знає загальне значення числівника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; знаходить
4.18		Відмінювання, творення та правопис складних числівників	

			числівники в тексті; визначає їх граматичні ознаки; утворює і вживає правильно відмінникові форми числівників; поєднує правильно числівники з іменниками, застосовує правила правопису на письмі.
4.19		Займенник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням, їх відмінювання та правила правопису складних слів.	Абітурієнт: знає значення, морфологічні ознаки і синтаксичну роль займенника; знаходить займенники в тексті, правильно пише складні слова; відмінює всі розряди займенників
4.20		Дієслово: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль	Абітурієнт: знає загальне значення
4.21		Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, безособові форми на -но, -то (загальне ознайомлення). Неозначена форма (інфінітив) та особові форми	дієслова, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль; знаходить дієслово в реченні; визначає його
4.22		Види дієслова (доконаний і недоконаний).	форми, граматичні
4.23		Часи дієслова.	ознаки, належність дієслова до певної дієвідміни види, часи та способи дієслів.
4.24		Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий). Безособові дієслова	
4.25		Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: знає значення дієприкметника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль
4.26		Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: знає: загальне значення, морфологічні

			ознаки, синтаксичну роль дієприслівника.
4.27		Правила правопису часток не -, ні - з дієсловами, дієприкметниками, дієприслівниками	уміє практично застосовувати правила правопису часток не-, ні-.
4.28		Прислівник загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників, ступені порівняння прислівників, способи їх творення.	Абітурієнт: знає загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль прислівника; визначає його граматичні ознаки; уміє утворювати ступені порівняння
4.29		Основні правила правопису складних прислівників	використовує на практиці правила правопису складних прислівників разом, окремо, через дефіс
4.30		Службові частини мови: прийменник, сполучник, частка, їх розряди та роль у словосполученнях та реченнях, основні правила правопису. Вигук як особлива частина мови, розділові знаки при ньому.	Абітурієнт: відрізняє службові частини мови: прийменники, сполучники, частки; знаходить вигуки в реченні, відрізняє їх від службових частин мови; використовує правила правопису при виконанні словникових та тестових завдань.
	V	Синтаксис. Пунктуація.	
5.1		Словосполучення і речення. Способи зв'язку слів у словосполученні. Типи словосполучень.	Абітурієнт: розрізняє головне і залежне слово у словосполученні; визначає типи словосполучень за приналежністю головного слова до певної частини мови, способи зв'язку слів(узгодження,
5.2		Речення. Порядок слів у реченні. Головні та другорядні члени речення. Односкладні та неповні речення, розділові знаки у них.	
5.3		Тире між підметом і присудком	
5.4		Дієприкметниковий, дієприслівниковий та порівняльний	

		звороти, розділові знаки при них	керування, прилягання), речення різних видів, правильно ставить розділові знаки, а також при зворотах мови.
5.5		Речення з однорідними членами Однорідні члени речення (із сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком).	правильно ставить розділові знаки при однорідних членах речення та обґрунтовує їх; знаходить і виправляє помилки на вивчені правила; правильно інтонує речення з однорідними членами.
5.6		Однорідні й неоднорідні означення.	
5.7		Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами.	
5.8		Правопис. Кома між однорідними членами речення. Двокрапка і тире при узагальнюючих словах у реченнях з однорідними членами.	
5.9		Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) Звертання непоширені й поширені. Вставні слова (словосполучення, речення)	Абітурієнт: знаходить звертання, вставні слова (словосполучення, речення) у реченні; аналізує й оцінює виражальні
5.10		Правопис. Розділові знаки при звертанні і вставних словах	можливості речень із звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) в тексті; правильно ставить розділові знаки при звертаннях, вставних словах (словосполученнях, реченнях) та обґрунтовує їх; знаходить та виправляє помилки на вивчені пунктуаційні правила.
5.11		Речення з відокремленими членами Поняття про відокремлення. Відокремлені другорядні члени речення	Абітурієнт: знаходить відокремлені та

		(в тому числі уточнюючі).	невідокремлені, уточнюючі члени речення; правильно розставляє розділові знаки привідокремлених означеннях, прикладках, додатках, обставинах та уточнюючих членах речення та обґрунтовує їх
5.12		Правопис. Розділові знаки при відокремлених членах речення.	Абітурієнт: розрізняє структурні відмінності простих і складних речень, складних речень із сурядним і підрядним зв'язком; знаходить у тексті складносурядні речення; визначає види складних речень (сполучникові й безсполучникові), засоби зв'язку між частинами речення у складному, межі частин у складному реченні, кількість граматичних основ у ньому; правильно ставить розділові знаки між частинами складносурядного речення й обґрунтовує їх; знаходить і виправляє пунктуаційні помилки на вивчені правила.
5.13		Складне речення і його ознаки Складні речення без сполучників, з сурядним і підрядним зв'язком	
5.14		Складносурядне речення , його будова і засоби зв'язку в ньому. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення	
5.15		Складнопідрядне речення , його будова і засоби зв'язку в ньому. Основні види складнопідрядних речень	

5.16		Правопис. Розділові знаки між головною і підрядною частинами складносурядного речення. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.	Абітурієнт: знаходить складнопідрядне речення у тексті, у тому числі з кількома підрядними частинами; визначає головну і підрядну частини, види складнопідрядних речень; розрізняє сполучники і сполучні слова; правильно ставить коми між частинами складнопідрядного речення й обґрунтовує їх; знаходить і виправляє помилки на вивчені правила
5.17		Правопис. Розділові знаки між головною і підрядною частинами складнопідрядного речення. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.	
5.18		Безсполучникове складне речення Смислові відношення між частинбезсполучникового складного речення.ами	Абітурієнт: знаходить безспоскладні речення; визначає його основні ознаки, смислові відношення між частинами безсполучникових складних речень; правильно ставить розділові знаки (кому, двокрапку, крапку з комою, тире) між частинами безсполучникового складного речення й обґрунтовує їх.лучникові
5.19		Правопис. Розділові знаки у безсполучниковому складному реченні.	
5.20		Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку	Абітурієнт: знаходить у тексті складне речення з різними видами зв'язку; правильно
5.21		Правопис. Розділові знаки в складному реченні з різними видами	

		сполучникового і безсполучникового зв'язку.	розставляє в них розділові знаки й обґрунтовує їх.
5.22		Пряма і непряма мова як засоби передачі чужої мови. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог.	Абітурієнт: знаходить речення з прямою і непрямою мовою, з цитатами, репліками діалогу; визначає їх особливості, виражальні можливості; правильно ставить розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі й обґрунтовує їх; замінює пряму мову непрямою.

Оцінювання тестових завдань

Ба ли	3 вибірковими відповідями	Із конструйованими відповідями
1	Кількість не правильних відповідей сягає 8 і більше	Студент елементарно правильно відповідає лише на 1-2 запитання.
2	7 неправильних відповідей	Студент спроможний правильно відповісти лише на деякі із запропонованих запитань. Відповіді не досконалі.
3	6 неправильних відповідей	Відповіді студента містять велику кількість помилок і засвідчують, що більша частина почутого ним не засвоєна.
4	5 неправильних відповідей, решта правильні	Кількість правильних відповідей сягає за половину їхньої загальної кількості, проте відповіді недостатньо усвідомлені, неповні, низької якості (5/0, 4/2,3/4).
5	4 неправильних відповідей, решта правильні	Кількість правильних відповідей сягає

		<p>більшість, проте кількість неправильних неповних відповідей значна. Зокрема й тих, що стосуються визначення теми та основної думки (4/0, 3/2, 2/4).</p>
6	3 неправильних відповідей, решта правильні	<p>Студент в основному правильно розуміє прослухане, зокрема визначає тему і основну думку, проте трапляються непоодинокі неправильні відповіді або ж значна кількість неповних відповідей (3/0, 2/2, 1/4).</p>
7	2 неправильних відповідей, решта правильні	<p>Студент здебільшого правильно і в основному повно відповідає на запитання, хоч помилки трапляються (2/0, 1/2).</p>
8	Усі відповіді, за винятком однієї, правильні	<p>Студент правильно і повно відповідає на запитання, допускаючи поодинокі огріхи, в основному правильно оцінює поставлену проблему згідно</p>

		загальновідомими критеріями
9	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, повторюючи загальноприйняті аргументи
10	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, виявляючи елементи особистісного ставлення до почутого.
11	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, засвідчуючи глибоке розуміння суті прослуханого і в оцінці порушеної автором проблеми виявляє аргументоване, яскраво-особистісне ставлення до неї.
12	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно

		<p>оцінює поставлену проблему в розгорнутій, аргументованій оцінці проблеми, виявляє особисте ставлення, що розходиться із загальноприйнятим, пропонує нестандартне її розв'язання.</p>
--	--	---

Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий диктант. Матеріалом є текст, доступний для учнів певного класу. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою. Для контрольних диктантів використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації були представлені 3-5 прикладами. Текст записується учнем з голосу вчителя. Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково; виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки: 1) на правила, які не включені до шкільної програми; 2) на ще не вивчені правила; 3) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилась спеціальна робота; 4) у передачі так званої авторської пунктуації.
- повторювані помилки (помилка у тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів), вважаються однією помилкою; однотипні помилки (на одне й те ж правило), але у різних словах вважаються різними помилками;
- розрізняють грубі і негрубі помилки; зокрема, до негрубих відносяться такі: 1) у винятках з усіх правил; 2) у написанні великої букви в складних власних найменуваннях; 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками; 4) у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший; 5) у випадках, що вимагають розрізнення не і ні (у сполученнях не хто інший, як....; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...); 6) у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності; 7) у заміні українських букв російськими;

▪ п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки.

Нормативи оцінювання по балах:

Бали	Кількість помилок
1	15-16 і більше
2	13-14
3	11-12
4	9-10
5	7-8
6	5-6
7	4
8	3
9	1+1 (негруба)
10	1
11	1 (негруба)
12	-

:

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА:

1. Український правопис, - К.: Наукова думка, 1995.
2. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів, - К.: Вища школа, 1997.
3. Ладоня В.О. Українська мова. Посібник для підготовки молодших спеціалістів вищих навчальних закладів. К.: Вища школа, 2001.
4. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2007.

ДОДАТКОВА:

1. Залікові завдання з української мови. 10-11 клас. - К.: «Шкільний світ», 2006.
2. Зубков М. Збірник диктантів для випускників та абітурієнтів з української мови. - Харків: СПДФО Співак Т.К., 2007.
3. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009.
4. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007.
5. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008.
6. Орфографія української мови просто про складне / Радченко І. - К.: «Шкільний світ», 2008.
7. Плющ М.Я., Гринас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. – 2004
8. Тести. Українська мова. 5-12 класи/ За ред. д.філол.н. проф. Гуйванюк Н.В. - К.: Академія, 2009.

9. Українська мова: Підруч. для 10-11 кл. пік. з укр. та рос. мовами навчання /
О.М. Беляєв та ін. - К.: Освіта, 2007.

10. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова:
Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007

досконалі. 3 6 неправильних відповідей Відповіді студента містять велику кількість помилок і засвідчують, що більша частина почутого ним не засвоєна. 4 5 неправильних відповідей, решта правильні Кількість правильних відповідей сягає за половину їхньої загальної кількості, проте відповіді недостатньо усвідомлені, неповні, низької якості (5/0, 4/2, 3/4). 5 4 неправильних відповідей, решта правильні Кількість правильних відповідей сягає більшість, проте кількість неправильних неповних відповідей значна. Зокрема й тих, що стосуються визначення теми та основної думки (4/0, 3/2, 2/4). 6 3 неправильних відповідей, решта правильні Студент в основному правильно розуміє прослухане, зокрема визначає тему і основну думку, проте трапляються непоодинокі неправильні відповіді або ж значна кількість неповних відповідей (3/0, 2/2, 1/4). 7 2 неправильних відповідей, решта правильні Студент здебільшого правильно і в основному повно відповідає на запитання, хоч помилки трапляються (2/0, 1/2). 8 Усі відповіді, за винятком однієї, правильні Студент правильно і повно відповідає на запитання, допускаючи поодинокі огріхи, в основному правильно оцінює поставлену проблему згідно загальновідомими критеріями. 1 2 3 9 Усі відповіді правильні Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, повторюючи загальноприйняті аргументи. 10 Усі відповіді правильні Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює

поставлену проблему, виявляючи елементи особистісного ставлення до почутого. 11 Усі відповіді правильні Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, засвідчуючи глибоке розуміння суті прослуханого і в оцінці порушеної автором проблеми виявляє аргументоване, яскраво- особистісне ставлення до неї. 12 Усі відповіді правильні Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему в розгорнутій, аргументованій оцінці проблеми, виявляє особисте ставлення, що розходиться із загальноприйнятим, пропонує нестандартне її розв'язання. Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий диктант. Матеріалом є текст, доступний для учнів певного класу. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою. Для контрольних диктантів використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації були представлені 3-5 прикладами. Текст записується учнем з голосу вчителя. Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково; виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки: 1) на правила, які не включені до шкільної програми; 2) на ще не вивчені правила; 3) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилась спеціальна робота; 4) у передачі так званої авторської пунктуації.
- повторювані помилки (помилка у тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів), вважаються однією помилкою; однотипні помилки (на одне й те ж правило), але у різних словах вважаються різними помилками;
- розрізняють грубі і негрубі помилки; зокрема, до негрубих відносяться такі: 1) у винятках з усіх правил; 2) у написанні великої букви в складних власних найменуваннях; 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками; 4) у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший; 5) у випадках, що вимагають розрізнення не і ні (у сполученнях не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...); 6) у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності; 7) у заміні українських букв російськими;
- п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки.

Нормативи оцінювання по балах: Бали Кількість помилок 1 15-16 і більше 2 13-14 3 11-12 4 9-10 5 7-8 6 5-6 7 4 8 3 9 1+1 (негруба) 10 1 11 1 (негруба) 12 – РЕКОМЕНДОВАНА

ЛІТЕРАТУРА ОСНОВНА: 1. Український правопис, - К.: Наукова думка, 1995. 2. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів, - К.: Вища школа, 1997. 3. Ладоня В.О. Українська мова. Посібник для підготовки молодших спеціалістів вищих навчальних закладів. К.: Вища школа, 2001. 4. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2007.

ДОДАТКОВА: 1. Залікові завдання з української мови. 10-11 клас. - К.:

«Шкільний світ», 2006. 2. Зубков М. Збірник диктантів для випускників та абітурієнтів з української мови. - Харків: СПДФО Співак Т.К., 2007. 3. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009. 4. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007. 5. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008. 6. Орфографія української мови просто про складне / Радченко І. - К.: «Шкільний світ», 2008. 7. Плющ М.Я., Гринас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. - 2004. 8. Тести. Українська мова. 5-12 класи/ За ред. д.філол.н. проф. Гуйванюк Н.В. - К.: Академія, 2009. 9. Українська мова: Підруч. для 10-11 кл. пік. з укр. та рос. мовами навчання / О.М. Беляєв та ін. - К.: Освіта, 2007. 10. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007.